

Sag fra et ganske andet Synspunkt end jeg. Han betragter den som et Led i den Kamp, der føres fra det ærede Flertals Side mod Ministeriet, og han betragter den dernæst fra det Synspunkt, om man lige overfor Bælgerne kan forsvare dette sit Standpunkt eller ei. Men dette er ikke min Opfattelse af Sagen, ligesaa lidt som det er min Opfattelse af en Folkerepresentantis Opgave her i Salen at være enten ubetinget for eller imod Ministeriet eller først og fremmest at spørge sig selv, om Bælgerne indtage det eller det Standpunkt, men mit Synspunkt for en Folkethingsmands Opgave er at komme til et Resultat om, hvad der er det Sande og Rette i en Sag og at kjempe derfor, hvad enten det gaar Ministeriet med eller mod, og hvad enten han, naar Balgdagen kommer, staar eller falder. Med Hensyn til hvad jeg nu vil sige, skal jeg derfor aldeles ikke henvende mig til det ærede Medlem, som naturligtvis ikke kan forstaa mig, men jeg skal tillade mig at henvende mig til de ærede Medlemmer i Thinget, som have hørt hans Uttringer og kunde synes, der var Noget i dem, og henstille til deres alvorlige Overveielse, om der nogeninde har været en Situation saa heldig for at gennemføre det, de ønske, nemlig Indførelsen af en Indkomst- og Formuesskat, som vil være givet, naar det Forslag gennemføres, som vi have tilladt os at stille. Naar vi have faaet en samlet Erklæring gennem Lov fra hele den lovgivende Magt, ikke alene fra dette Thing, men ogsaa fra Landsthinget og Regjeringen, om at de ville bidrage efter bedste Evne til at gennemføre en Formues- og Indkomstbeskatning, saa spørger jeg, om der nogeninde før i vort politiske Liv har været en saadan Situation, saa gode Betingelser for at kunne komme til det, de ærede Medlemmer ønske. Og dersom det skulde vise sig, at det ikke sker, at enten Regjeringen eller det andet Thing svigtede det givne Løfte, dersom nogen af dem skulde ville lægge Hindringer i veien for Gjennemførelsen af deres Løfte, som vare af en saadan Art, at der med Billighed kunde gøres dem Bebreidelser for Uloyalitet i saa Henseende, vilde da ikke dette Thing være i en saa gunstig politisk Stilling, som det aldrig før har været, idet det havde Retten paa sin Side paa Grund af, at de andre Statsmagter havde svigtet deres Ord. Vilde Thinget da ikke ganske anderledes end hidtil faae en kraftig offentlig Mening paa sin Side og derfor blive i Stand til at gennemføre mangfoldige Ting, som det hidtil i Virkeligheden ikke har stor Udsigt til at opnaa. Derfor siger jeg, at dersom man kan faae — og det vide de Herrer ikke, thi derom foreligger der ikke endnu nogen Erklæring — dersom man kan faae baade Regjeringen og det andet Thing til at gaa ind paa en Lov af det Indhold, som vi ønske, vilde vi derved have tilveiebragt en Situation, som er saa heldig for vort Ønskes Opfyldelse om en alvorlig Prøve paa en Indtægts- og Formues-

Beskatning, at vi ingeninde tidligere i hele vort konstitutionelle Liv have havt den saa god.

Bojsen: Da Liden er saa langt fremrykket, finder jeg det ikke rigtigt i synderlig lang Tid at lægge Beslag paa Thingets Opmærksomhed; navnlig skal jeg ikke komme vidtløftigere ind paa at indbegaa de Betragtninger, som idag ere fremkomne fra den ærede Ordfører for Mindretallet, da det utvivlsomt maatte føre videre ind paa en Diskussion om Enkeltighederne, end det i Diebliffet er rigtigt. Det har ikke undret mig, at den følgende Diskussion fra Mindretallets Side i væsentlig Grad har været lagt an paa at betone, pointere den formentlig opnaaede Enighed. Et Maal, der er naaet med saa megen Besvær, sætter man jo altid stor Pris paa; men ikke desto mindre er der dog ogsaa derom kommet Røster frem, som synes at gjøre denne Enighed end yderligere tvivlsom, end jeg igaar søgte at gjøre opmærksom paa, at den var; thi selv forudsat, at der findes Enighed om dette Punkt — en Forudsætning, som jeg forøvrigt ikke erkjender — Enighed om Kjøbenhavns Besættning, saa have vi faaet et levende Billede af den stærke Uenighed, der derefter vil fremkomme angaaende Maaden, hvorpaa et saadant Besættingsanslag skal udføres. Har jeg forstaaet det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) ret, gaar hans Opfattelse deraf i en temmelig væsentlig forskjellig og anden Retning end den, der hylbes af Mindretallets øvrige ærede Medlemmer. Jeg skal nu ikke komme ind paa at indbegaa det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, saameget mindre, som jeg tror, at Retten vilde vise sig, naar dette Spørgsmaal skulde finde sin Afgjørelse, at være paa hans Side, som fordrer endnu videre strakte Fæstningsranoner end der hidtil nogeninde har været tænkt paa; men jeg forundrer mig kun over den Lanterække og den Argumentation fra hans Side, som gaar ud paa at vise, at, jo større Ranonen bliver, desto mindre behøves der af Besættning, og at der ikke dermed vil følge nogen Forøgelse af Beføstningen. Jeg skal ikke gaa strengt i Rette med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Ravn) om den Forandring i hans Stilling, som jeg fremdeles ikke kan andet end anse for at være indtraadt. Jeg indrømmer, at han af alle Mindretallets Medlemmer har havt det største Offer at bringe paa denne Enigheds Alt, og at han fremstiller en Grund derfor, som jeg utvivlsomt erkjender for at maatte have været fyldestgjørende i hans Dine; men at denne Grund ikke er fyldestgjørende efter min Betragtning, derom skal jeg kun sige saa meget, at jeg ikke kan se, at der ligger nogen Berettigelse i, fra det ærede Medlems Side at henvise til, hvad der skal ske i den anden Bygningsperiode. Jeg maa overhovedet gjøre op-